

KRUMLOVSKÁ DIVADLO

Pondělí, 25 květen 2015

Studenti vysokých škol, co absolvovali studia v dobách, kdy svátá spásná nezadržitelná k vítězství a míru a socialismu, se ušili o Marxovu ekonomicko-sociální poučce o ekonomických maskách. Najdete ji třeba v Kapitálu I: Kritika politické ekonomie, vnované a nezapomenutelnému příteli, odvážnému, oddanému a lechetnému bojovníku za proletariát Wilhelmu Wolfovi, který zemřel v Manchesteru 9. května 1864.

Ta teorie není tak hloupá, říká totiž, že podle našeho postavení z hlediska kapitálu a kontaktu s formou ekonomické a společenské hodnoty vystupujeme, bez ohledu na své skutečné, jako nositelé ekonomické masky. Profesor Machovec, pokud si dobře pamatují, říkal, že jde také o masku sociální. Tak existuje třeba maska kapitalisty, ale zároveň také maska otce rodiny, u žen a vdov, ale také matky, v nichž v mládí vystupujeme v masce syna a dcery a podobně. Ty masky jsou determinovány ekonomikou a společenským postavením a řídí se nepsanými, ale i psanými zákony a jednotlivými zvyky zvanými úzusem. Úzus je užití, dovednost, zvyk, tedy uzanci, která je jedním z hlavních zdrojů chování. Marx, vycházející z Hegela, nás tedy učí o různých společenských a ekonomických maskách. Ale masku dnes mimořádně frekventovanou, kterou jsem si pojmenoval jako masku nabubřelého emoudulosti, jak nepopsal. Přestože u něho v jeho době se dosti často vyskytovala. No, právě Marx a Engels byli jejími reprezentanty, když se domnívali, že jejich teorie jsou dokonalé a závěry z nich jistě správné. Co se ukázalo jako omyl, který stál desetimiliony lidských životů. Zanechme ať divokých dějin, v médiích je jich jak máku, a vnujme se níž a bůžákům lidského života. Přiveďme k tomuto zamyšlení informace o dalším vývoji abymost a intelektuální války o divadlo v zahradě Krumlovského zámku.

Toto jinde ve sváté nevidané otočné hledišti uprostřed barokního zámeckého parku nějakého vodou nesmírně dráždí skupinu vysokých estétů. Snad proto, že jak ruší jejich ušlechtilou představu, co by měla společnost a co si myslet. Tedy svévdání tak podobné blouznění Marxa následovníků.

Divadlo v Krumlovském zámku má staletou tradici. Uvnitř zámku naleznete od druhé poloviny 16. století jedno z mála svátých zachovaných barokních divadel, které nechali zřít Rožmberkové a Eggenbergové. Celá ta krása vznikla celkově stavbou vodního hradu, založeného před rokem 1240, na barokní zámek. Je jasné: pokud by byli v té době ve společnosti zahnížďani dnešní pachatelé dobra, zvaní lidově a dobroserově, zvláště ržní a estéti, a památkáři, kteří vědí, co se nám má líbit, byl by tam dodnes jaký hrad s reteráty na stěnách. Odkud by padaly výkaly dolů ke stěm hradu.

A žádný turistický a kulturní poklad zvaný Āeský Krumlov by nebyl. Zbytky spadlého hradu by opevnili úředníci a nebyly by ani žádné barokní zahrady. To, že barokní zahrady jsou, že je navštíví statisíce nadšených návštěvníků a tisíce jich tam zhlédlo - v prostoru jinde na sváté nevidaném - úžasné divadelní představení, zřejmě strašlivě vadí právě vysokým estétům. Kteří jsou pevně předvdání zahrada má zřstat uš navěky neporušená. Āert ví, proč. Snad proto, aby tam mohli jednou za několik let dovézt dva nebo i pět vysokých odborníků a ti by se pět minut kochali krásou neporušeného baroka a pak a pak uš nic. Vy se na tu údajnou hrůzu můžete podívat zde. Mimo chodit před vámi jako trefně použití titulek k článku o otočném hledišti na MfD slova: Nový skandál 'krumlovské obludy'?!?

To, že - by v pondělí dobou poznamenaným způsobem - bylo v parku postaveno otáčivé hledišti, tuhle partu egoistů nesmírně rozčiluje. Oni jsou zde totiž proto, aby určovali, co má být a co je správné. Oni na to mají papíry, že se v parku hrají například i barokní hry, je nepodstatné. I to, že tam divadelní hry rožně zhlédne v neuvěřitelně inspirativním prostředí víc než lidí, je nezajímavé. Hraje se tam nejen baroko, ale třeba i lehčí kus, jakým je Pes Baskervilský, ale zní tam i operní árie Bizetovy Carmen. Lidé nadšeně tleskají výkonům a prostředí před zhlédnutí Labutího jezera od Āejkovského. Pod krásnými stromy tam zní Dvořákova svátová Rusalka. Což je nabubřelým jedno. Oni po aby tam nic nebylo. Nejlépe tedy aby tam lidi věc nelezli. Aby se v uchovával a neporušeném stavu.

Egoismus, nafoukanost, to, čemu Němci říkají fuchismus, zde tryská všemi směry. Dnes, v okamžiku, kdy probíhá soutěž na moderní otáčivé hledišti, parta emoudulostních estétů požaduje, aby se divadlo zrušilo, předpadně přeneslo na ká. Logiku tohoto nápadu lze porovnat třeba s nápadem, kdyby se parta podobných estétů rozhodla, že ta negotická věž na chrámu svátého Víta ruší. A že by se měla zbourat, páč není originální, předpadně postavit ji třeba v Podolím miliony lidí považují pohled na Hradčany za geniální právě díky tomu, jaký je, nepovažují za směšné. Oni vědí, co je plebs dobré. (Doufám, že jsem jim nedal inspiraci.) Více informací o boji proti otáčivé hledišti naleznete zde.

Divadlo s otáčivým hledišti, postavené v roce 1958, navštívilo již jeden milion sedm tisíc spokojených a většinou dokonce nadšených diváků. To je aktivistické skupince požadující jeho zrušení úplná fuk. Oni jsou elita, oni rozhodují. Anebo by chtěli. Nebo si to myslí. Dokazuje to úryvek z dopisu uveřejněný v MfD: Vyprávění mezinárodní architektonické soutěže na návrh nového otáčivého hledišti uvnitř historické Āeskokrumlovské zahrady by bylo fatálním omylem, potvrzením dřívějších a špatných rozhodnutí, výrazem pohrdání názory nevyšších odborných autorit, píší architekt Emil Pátek, profesor na Akademii výtvarných umění v Praze.

V podobném duchu se nese i vyjádření děkana Fakulty architektury ĀEVUT Ladislava Lábusa nebo Pavla Viška, experta na barokní architekturu. (zdroj) Co je pro samozvané estéty fatálním omylem, obdivují tisíce lidí, a pokud nalezneme někde jaké pohrdání, tak je to podle mne a většinou návštěvníků, pohrdání podepsaných odborníků na krásu a obyčejnými lidmi a názorem většinou. Oni se zřejmě domnívají, že když získali před a za svá jména dost tit

jedinými oprávněnými rozhodovat, co je dobré a přínosné. Ta neskutečná sebestřednost, ta nafoukanost nositelů „jediné správné víry“, to je neuvěřitelné. Ne nářco zlepšit, nikoli najít lepší provedení hledět, ale zakázat, zakázat, zakázat! Ta oblundná touha dobových trpaslíků ukázat vsem svoji moc! Kdyby se snad bojovníci proti otáčenému hledět cítili pohoršení tím, jak je nazývám, doporuči, aby si našli něco v historii. Nejsou prvními. Naleznou tam idiotské výroky jiných slavných pátémoudrých estétů, kteří protestovali proti „oblundnosti Eiffelovy věže“; v Paříži. Také tehdy, kdyžala Eiffelova věž vyřadila zformovala se skupina spisovatelů a malířů, sama sebe považujících ze „elity“ ve všech směrech na světě například Guy de Maupassant, Émile Zola nebo Alexander Dumas. Zachvácení esvžením o své dokonalé moudrosti podepisovali protestní dopis proti stavbě věže. Protože prý bude narušovat siluetu Paříže. A tehdejší francouzští architekti vyřadili věž bude urážkou jejich velkých staveb ve městě. Po tehdejších francouzských architektch dnes nevzdechne ani pes, Eiffelovku rovně navštíví přes 6 milionů lidí. Také asana starého židovského ghetta v Praze vyprovokovala různé aktivisty. A to bez ohledu na skutečnost tehdejšího stavu této části města, jak ji popsal Lánek v časopise Zlatá Praha, ročník IV, 1887, str. 350: „Na cestování daleko na východ, když nejzanedbanější kout (I) Stambulu nalézt lze uprostřed hlavního města království České! Okouzlení vlastním egem blbli i tehdy. Například Vilém Mrštík, který dokonce napsal dnes směšnou a dokonale hloupou protestní práci „Bestia triumphans“. I Jan Neruda si přisolil. Použil ironicky výsměšný tón vůči těm vystaveným plánům i jejich recenzentovi z Národních listů ve fejetonu z 12. března 1887. „Eteme-li to dnes, ukazuje se slavný Neruda jako plácal a o problému nic nechápající pisálek. Jo, dříve často ukáží i slavné lidi takřkájící „svěšené“. Ovšem popravdě těeno, tehdejší méně stádní než dnes, a tak v tehdejší tisku naleznete i skutečně zasvěcené práce, třeba ty od Renaty Tyršové. Do akce se zapojil také bouřlivák Vojtěch Friš a s Mrštíkem si vynutili, aby byla roku 1896 zřízena Umělecká komise. Aby se nejlépe nic nebouralo a nic nestavělo. Komise se roku 1898 sama - když vychladly vášně - rozpustila a nám po „asancích“ zůstala jedna z nejvážnějších pražských ulic, Pařížská, a celá kouzelná secesní čtvrť kolem. Doba ukázala, že se často jednalo i u slavných a zná osob jen o nechuť k němu modernímu, o udržení pozic „neomylných“ genů a také o obyčejné egoistické zájmy. Nejvíce nechutné na dnešním boji proti otáčenému hledět je to, že tato parta vydírá Českou republiku za pomoci nechvalně proslavené UNESCO. Organizace prolezlé aparátčích diktátorských režimů, neomarxisty a antisemity. Ta na popud našich aktivistů vyhráje, že nechá Krumlov odebrat zařazení na Seznam světového dědictví a označí jej za ohrožený (?!). V ohrožení je prý město kvůli jednomu otáčenému hledět jedné zahradě. Drzost těchto českých aktivistů a úředníků UNESCO je do nebe volající...

Navrhuji, abychom to udělali jako v Drážbánech. Tam se prostě takovému vydírání nepodřídili, UNESCO je vyškrtlo a nic se nestalo. No a když se dneska tak podporuje ta „otevřenost“, snad nebude vadit, když použiji seznam aktivistů - estétů, uveřejněný v MfD, kteří vyhrájí UNESCOm. Tak tedy kdo soutěží za chce otáčené hledět a tím i krumlovské divadlo zrušit - Ladislav Lábus, děkan Fakulty architektury ČEVUT v Praze

- Václav Girs, člen ICOMOS
- Jiří Suchomel, děkan Fakulty umění a architektury TU v Liberci
- Emil Přikryl, vedoucí školy architektury AVU v Praze
- Pavel Gregor, Národní komitét ICOMOS - Slovensko
- Pavel Višek, pedagog a expert na barokní architekturu
- Petr Urlich, vedoucí katedry architektury FSV ČEVUT
- Vladimír Soukenka, člen Ústavu interiéru a výstavnictví FA ČEVUT
- Česká organizace scénografů a divadelních architektů a techniků

Ivan Sucharda, Výzkumný ústav Silva Taroucy pro krajinu Jako dále, aby nebyli náhodou podezřelí, že používají vlastní mozek, se řadili funkcionáři z České komory architektů. No, když se dívám na ty šílené stavby, třeba rodinné domky, za které dostávají jejich členové ceny, ani se nedivím. (zdroj) Jen tak by mne zajímalo, kde byli tito stateční a aktivisti hoši za minulého režimu. To když se u nás bourala centra historickým městem a stavěla šílená paneláková sídliště. A město je dnes téměř složitě přetvářeno na místa k bydlení a ne k pů jako „noclehárny“. To jim nář jak odvaha chyběla, co?! Ale jakmile se to začalo vyplácet, nasadili si „nehrožení bojovníci“ masku nabubřelého pátémoudrlosti, kterou prý musí ostatní poslouchat, a vydali boje za „nejvyšší ideály“. A za své vlastní cíle. A vy, co jste nebyli už dlouho v českém Krumlově, najděte si na Google-obrázky: Krumlov barokní zahrada (nebo jen Krumlov) a uvidíte, jak to tam dnes vypadá. A jak je asi odborné tvrzení pánů estétů a UNESCO, že jedna z tohová v jedné zahradě ohrožuje význam a krásu této městské kulturní památky.

Václav Vlk st.